Р Е Ш Е Н И Е
№ 2020

гр. София, 26.03.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, **Първо отделение 13 състав,** в публично заседание на 26.02.2013 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Николай Ангелов

при участието на секретаря Паола Георгиева, като разгледа дело номер **7041** по описа за **2012** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 118 и следващите от КСО, във връзка с чл. 145 и следващите от АПК.

Делото е образувано по жалба на К. К. А.,ЕГН: [ЕГН] с адрес: Затвора,гр. С., срещу решение №РО- 483/09,07,2012год на Директора на Столично управление Социално осигуряване,с което се потвърждава разпореждане № [ЕГН]/ 06,04,2012год,издадено от Ръководител ПО,с което на основание чл.90 ал.1 от КСО му е отпусната лична социална пенсия за инвалидност,считано от 26,03,2012год.В жалбата се сочи, че оспореният акт е издаден при съществено нарушение на процесуалните правила,изразяващи се във виновно бездейно поведение на Столичната регионална здравна инспекция,на чието подчинение е Регионалната картотека на медицинските експертизи,поради забавянето на които административни органи,на оспорващия не е отпусната пенсия за инвалидизиране ,считано от 03.09,2011год,както е обективирано с ЕР на ТЕЛК № 1951/01,12,2011год.

При проведеното по делото открито заседание оспорващият не се явява.Чрез своя представител,назначен по реда на Закона за правната помощ-адв. С. Т. поддържа жалбата

Ответникът по жалбата, в лицето на Директора на СУСО чрез представител по пълномощие –юрк.П. оспорва жалбата и моли съда да я отхвърли.

Административен Съд С. – град, I отделение, 13 състав, след като взе предвид наведените от страните доводи и се запозна със приетите по делото писмени доказателства, намира за установено, от фактическа страна, следното:

Началото на административното производство е поставено с подадено заявление от К. К. А. с вх.№ МП-29970/26,03,2012год/стр.5/ с искане за отпускане на лична пенсия за инвалидност,като представил ЕР на ТЕЛК№ 1951/01,12,2011год за белодробни заболявания с определен процент намалена работоспособност 80%,дата на инвалидизиране 03,09,2011г и срок на инвалидността -01,12,2012год/стр.6/.Същото е влязло в сила на 15,12,2011год,видно от отметката върху него.Експертното решение е издадено по повод на заявление на К. А. с вх.№ 16394/03,09,2011год до ТЕЛК чрез Регионалната картотека на медицинските експертизи/стр.7/.Била изготвена справка за отпускане ,определяне и изменение на лична пенсия от 29,03,2012 /стр-.11/,в която пенсионният орган е отразил,че А. е подал молба за пенсия на 26,03,2012год,датата на подаването на заявлението в РКМЕ е 03,09,2011год,датата на решението на медицинската комисия е 30,03,2012год/поправена от 03,03,2012год/,а срока на инвалидизирането е до 01,12,2012год.Решението на медицинската комисия към НОИ-СУСО е под № 8013/30,03,2012год/стр.9,10/,в което е посочено,че ЕР на ТЕЛК№ 1951/01,12,2011год е получено от РКМЕ с ДП 3407/28,03,2012год.С разпореждане № [ЕГН]/06,04,2012год на Ръководител ПО /стр.12/ на К. А. е отпусната социална пенсия за инвалидност,считано от 26,03,2012год до 01,12,2012год.На 19,06,2012год в тримесечният срок по чл.117 от КСО А. оспорил разпореждането пред Директора на СУСО. С решение № РО-483/04,07,2012год Директора на СУСО оставил без уважение жалбата на А.,като приел по отношение на датата,считано от която да се изплаща пенсията за инвалидност,че меродавна е датата на подаване на искането за това-26,03,2012год,доколкото жалбоподателят е пропуснал да подаде заявлението си в шестмесечния преклузивен срок по чл.94 ал.1 от КСО,считано от датата на инвалидизирането-03,09, 2011год,поради което и пенсията му е била отпусната от датата на подаване на искане за това-26,03,2012год.От писмо рег.№ 704/ 06,02,2013год на началника на Затвора С./стр.68/ се установява,че лишеният от свобода К. К. А. не е подавал чрез началника на Затвора заявление за отпускане на пенсия съгл. Чл.90 ал.3 от ЗИНЗС,поради което и затворническата администрация не разполага с датата,на която А. е подал същото до СУСО.С последващо ЕР на ТЕЛК № 2089/22,11,2012год не е установена последваща неработоспособност и инвалидизация на оспорващия/стр.69/.

Административен Съд С. – град, I отделение, 13 състав, след преценка на събраните по делото доказателства по отделно и в съвкупност и съобразявайки доводите на страните, приема от правна страна следното:

По допустимостта на жалбата: В преписката няма данни кога е връчен оспорения административен акт на жалбоподателя.Жалбата е подадена чрез административния орган на 18.07.2012 г. , т.е. в 14-дневния срок преклузивен срок по чл. 149, ал. 1 от АПК. Съдът е сезиран от надлежна страна - адресат на индивидуалния административен акт, с който се засягат нейни законни права и интереси и следователно е подлежащ на оспорване. Във връзка с изложеното, съдът счита, че жалбата е процесуално допустима и като такава следва да бъде разгледана.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Доколкото оспорващият е бил освидетелстван от ТЕЛК с решение № 1951/01,12,2011год за белодробни заболявания с определен процент намалена

работоспособност 80%,дата на инвалидизиране 03,09,2011г и срок на инвалидността -01,12,2012год/стр.6/ и същото е влязло в сила на 15,12,2011год,то за него следва да намерят приложение разпоредбите на чл.73 ал.1 и чл.94 ал.1 и ал.3 от КСО.А. отговаря на изискването на чл.72 ал.1 от КСО да има загубена работоспособност 50 и над 50 на сто.Съгласно чл.73 ал.1 от КСО правото на пенсия за инвалидност се поражда от датата на инвалидизирането,т.е в конкретния случай това е 03,09,2011год.Това право обаче следва да бъде упражнено по предвидения за това в КСО ред,а той е определен в чл.94 ал.1 и ал.3 от кодекса.Първата разпоредба предвижда,че пенсията се отпуска от датата на придобиване на правото,ако заявлението с необходимите документи е подадено в шестмесечен срок от тази дата.От редакцията на нормата става ясно,че заявлението с необходимите документи се подават от лицето,което има право на пенсия за инвалидност/чл.2 от НПОС/,а не се изпращат по служебен път от РКМЕ към СРЗИ.Страните не спорят,че оспорващият А. е подал искането си за отпускане на пенсия на 26,03,2012год/стр.5/,ведно с експертното решение на ТЕЛК.Към тази дата срокът по чл.94 ал.1 от КСО е изтекъл още на 03,03,2012год,поради което и ирелевантен се явява довода на служебния представител на жалбоподателя за извършената поправка в справката от 29,03,2012год за отпускане,определяне и изменение на лична пенсия/стр.11/ досежно датата на решението на медицинската комисия.Датата на това решение се установява и от самото такова на стр.9 и 10 от делото.В тази насока не се откриват сочените от оспорващия процесуални нарушения нито на органите на СУСО,нито на тези от СРЗИ-РКМЕ.Нещо повече от писмото рег.№ 704/06,02,2013год на началника на Затвора С./стр.68/ се установява,че лишеният от свобода К. К. А. не е подавал чрез началника на Затвора заявление за отпускане на пенсия съгл. Чл.90 ал.3 от ЗИНЗС,поради което и затворническата администрация не разполага с датата,на която А. е подал същото до СУСО-т.е не би могло да се установи по предвидения в закона ред дали преди 26,03,2012год А. е подал искане до СУСО или до РКМЕ за служебно предвижване на преписката му до СУСО.Съгласно чл.94 ал.3 от КСО пенсия за инвалидност се отпуска от датата на заявлението до ТЕЛК (НЕЛК), ако необходимите документи за пенсиониране са подадени в териториалното поделение на Националния осигурителен институт в едномесечен срок от влизането в сила на експертното решение на ТЕЛК (НЕЛК).Не се спори между страните,че оспорващият е подал заявлението си до РКМЕ на 03,09,2011год /която дата съвпада и с датата на инвалидизирането му/ с вх.№ 1639/стр.7/,както и че ЕР на ТЕЛК е влязло в сила на 15,12,2011год,видно от отбелязването върху него/стр.6/.До 15,01,2012год не са ангажирани доказателства А. да е подал до ТП на НОИ/СУСО/ необходимите документи за пенсиониране-такива са подадени на 26,03,2012год,от която и дата е отпусната пенсията за инвалидност.Ето защо и според настоящият състав на съда длъжностното лице по чл.98 ал.1 от КСО не е допуснало нарушение на закона или друго съществено процесуално нарушение и правилно е отпуснал пенсията за инвалидност на оспорващия ,считано от датата на подаване на заявлението за това-26,03,2012год,а не от датата на инвалидизирането-03,09,2011год/решение № 7854/04,06,2012год по адм. Дело № 2927/2012 на ВАС VI отд/.

По изложените съображения съдът намира, че оспореният акт е постановен от компетентен орган, в предписаната от закона форма и при съответствие с действащите материално-правни разпоредби и целта на закона, поради което следва жалбата да се отхвърли като неоснователна.

На служебния представител на жалбоподателя адв. С. Т. ще следва да се изплати възнаграждение съгласно Закона за правната помощ и подзаконовите нормативни актове по неговото изпълнение от компетентния за това орган-НБПП.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2, пр. 4 от АПК, Административен Съд С. – град, I отделение, 13 състав,

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на К. К. А.,ЕГН: [ЕГН] с адрес: Затвора,гр. С., срещу решение №РО- 483/09,07,2012год на Директора на Столично управление Социално осигуряване ,с което се потвърждава разпореждане № [ЕГН]/06,04,2012год,издадено от Ръководител ПО,с което на основание чл.90 ал.1 от КСО му е отпусната лична социална пенсия за инвалидност,считано от 26,03,2012год.

На служебния представител на жалбоподателя адв. С. Т. да се изплати възнаграждение съгласно Закона за правната помощ и подзаконовите нормативни актове по неговото изпълнение от компетентния за това орган-НБПП.

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от съобщаването му на страните, с касационна жалба пред Върховния Административен Съд на Република Б..

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: